

ת"פ 29100/04/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 29100-04-17 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יעל גבריאלי
נגד
הנאשמים פלוני
ע"י ב"כ עו"ד מחאג'נה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן בעבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה - לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), והכשלת שוטר - לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 11.5.2015 תקף הנאשם את בת זוגו (להלן: "המתלוננת") בכך שהיכה בפניה בחוזקה, באופן שגרם לה לחבלה בדמות סימן אדום לאורך לחיה וצווארה, זאת בשל כך שלקחה 250 ₪ השייכים לה מתוך קופת חסכון של הנאשם. בהמשך, התקשרה המתלוננת למשטרה אך בכתה וניתקה את השיחה. כששוטר התקשר על מנת לאתר את המתלוננת, הכשילו הנאשם במילוי תפקידו בכך שסירב להזדהות באמצעות מספר תעודת זהות וכן מסר לו פרטים שגויים אודות המתלוננת.

טיעוני הצדדים

2. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם תקף את בת זוגו בשל ויכוח פשוט ואף הכשיל את המשטרה במילוי תפקידה, כך שפגע בערכים מוגנים של הגנה על שלום הגוף וכן בעבודת המשטרה האמונה על שלום הציבור. לאחר שהפנתה לצילום החבלה שנגרמה למתלוננת, טענה ב"כ המאשימה כי מתחם הענישה נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר. בעניינו של נאשם זה, נעדר כל עבר פלילי, עתרה ב"כ המאשימה להשית עונש הנמצא בשליש התחתון של המתחם אשר ניתן לרצותו בעבודות שרות, בין היתר בהתבסס על פסיקה שהגישה.

3. ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר במקרה חד פעמי לגביו הנאשם קיבל אחריות, הביע חרטה ואף שב להתגורר מיד לאחר המקרה עם המתלוננת אשר לא שיתפה פעולה עם המשטרה. מאז האירוע חלפו ארבע שנים במהלכם לא נפתחו כנגד הנאשם כל תיקים חדשים. בנסיבות מקרה זה, עתר ב"כ הנאשם לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר, וטען כי יש למקם את הנאשם, שזוהי הסתבכותו היחידה בפלילים, בתחתית המתחם.

הנאשם בעצמו הביע חרטה על המעשה, טען כי מדובר במקרה חד פעמי שלא יחזור, וכן כי הוא מפרנס את ילדם בן השנתיים.

דין והכרעה

4. אלימות כלפי אחר פוגעת בזכות הפרט לשלמות גופו ולביטחונו האישי. מעשים אלה מקבלים משנה חומרה, כאשר מדובר באלימות הננקטת כנגד בת זוג, החיה עם התוקף תחת קורת גג אחת, בתא משפחתי מצומצם, האמור להוות עבורה משענת ומקום מבטחים. עבירות אלה, נפוצות, וכן הקושי של קורבנות העבירה להתלונן, הביאו את המחוקק להחמיר בענישה שנקבעה לגבי תקיפת בת זוג. באופן דומה, וכחלק מהצורך במלחמה בתופעה זו, החמירה אף הפסיקה את רף הענישה: **"לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, יש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת"** (ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני, 14.02.2011). ראו עוד רע"פ 7513/12, בלאל מרעי נ' מדינת ישראל, (22.10.2012), פסקה 16).

לצד זאת, יש לבחון את נסיבות ביצוע העבירה, המשתנות באופן משמעותי בין מקרה למקרה בעבירות מסוג זה, ולהקנות להן משקל בעת קביעת מתחם הענישה.

במקרה זה, מדובר באלימות נקודתית שאינה מצויה ברף גבוה, גם אם לא בתחתית רף האלימות. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מעוצמת הפגיעה בפניה של המתלוננת, כפי שעולה מהתמונות (טמ/1), ומהרקע לאלימות בה נקט הנאשם כפי שעולה מהעובדות בהן הודה. לגבי עבירת הכשלת השוטר המהווה חלק מאותו אירוע, מדובר בהכשלה ברף נמוך אשר לא מנעה מהמשטרה מלהשלים את החקירה עד להגשת כתב האישום בסופו של יום.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל וכן את הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שרות ועד למאסר למשך 12 חודשים.

5. הנאשם ללא כל עבר פלילי, קיבל אחריות על מעשיו והודה בכתב אישום מתוקן, זאת במועד ההוכחות הראשון ובטרם נשמעו עדי תביעה. אין ספק שיש לזקוף נתונים אלה לזכותו של הנאשם, אך יש לציין כי מלבד דברי הנאשם לא הוצגו ראיות לגבי מצבם הנוכחי של בני הזוג או התרשמות מקצועית מהבנת הנאשם את חומרת המעשה. לגבי חלוף הזמן יש להתייחס לחוסר הסתבכות הנאשם שוב בפלילים בלבד, ולא מעבר לכך, זאת כאשר הנאשם לא התייצב מספר פעמים לדיונים באופן בו היה צורך בצווי הבאה כנגדו ובאיתורו.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני מוצא כי יש למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה, כאשר רכיבי העונש השונים שיוטלו עליו ישמשו הרתעה כנגדו מלשוב על מעשים אלה.

לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 45 ימי מאסר אותם ירצה בעבודות שרות, זאת בהתאם לחוות דעת הממונה.

ב. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות מסוג כלשהו או עבירת הכשלת שוטר.

המזכירות תודיע לממונה על עבודות שרות אשר יעדכן את בית המשפט לגבי ריצוי העונש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג אלול תשע"ט, 23 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.